

JOSEP ROVIROSA OLIVÉ, secretari general de la Fundació Consell de la Informació de Catalunya,

CERTIFICA: Que en relació a l'expedient de tramitació no ordinària núm. TNO A/2026 els membres del Consell de la Informació de Catalunya van adoptar per unanimitat en reunió ordinària de data 2 de març de 2026 el següent acord, segons la documentació de l'expedient:

Expedient de tramitació no ordinària TNO A/2026 vinculat a l'expedient 33/2025

ASSUMPTE: Ampliació de la queixa formulada en l'expedient 33/2025 per la Sra. MCG sobre la publicació i difusió del nom i primer cognom complet de la víctima d'un crim a Cornellà de Llobregat, sobre el qual va publicar tres articles el mitjà digital El Caso, per considerar que es pot haver vulnerat el Codi Deontològic i que el CIC no va emetre una conclusió al respecte en l'expedient de referència.

ANTECEDENTS

El Consell de la Informació de Catalunya va rebre, en data 22 de desembre de 2025, una nova queixa vinculada a la resolució de l'expedient 33/25, notificada a la denunciante via correu electrònic el 19 de desembre de 2025. La queixa demana al CIC que es pronunciï sobre la publicació i difusió del nom i primer cognom, en tres notícies del mitjà digital El Caso, de la víctima d'un assassinat a Cornellà de Llobregat. La família de la víctima considera que es pot haver produït una vulneració del Codi Deontològic la qual podria fer recomanar la seva retirada.

El Codi Deontològic compta amb tres punts i, sobretot, un annex que aborden temes relacionats amb el dret a la privacitat, que s'examinen a continuació:

2. Evitar perjudicis per informacions sense prou fonament: El Codi adverteix que "cal tenir una cura especial en informacions que poden afectar persones i col·lectius vulnerables". En aquest cas, la víctima sí que es pot considerar una persona vulnerable, ja que no es pot defensar ni fer prevaldre els seus drets.

6. Conciliar els drets individuals amb el dret del públic a saber: El Codi fa referència a la necessitat d'evitar la "intromissió sense fonament a la vida privada de les persones". En

aquest cas, no es pot considerar una intromissió sense fonament, ja que un assassinat és un esdeveniment d'interès general, ja que suposa un trencament de la normalitat i l'*status quo*. Una altra qüestió, que s'examinarà més endavant, és si la publicació del nom i cognom es pot considerar una intromissió en la vida privada de la víctima.

9. Respectar el dret a la privacitat: Aquest epígraf indica que les persones han de ser tractades “amb respecte i dignitat, particularment les més vulnerables”. I afegeix: “Cal evitar les intromissions innecessàries i les especulacions gratuïtes sobre els seus sentiments i circumstàncies. Danyar de forma injustificada la dignitat dels individus de paraula o amb imatges, fins i tot més enllà de la seva mort, contravé l'ètica periodística”. Tal i com es va indicar en la ponència 33/25, en aquest cas, malgrat que els tres articles del Caso estan redactats en un to clarament sensacionalista, no es falta al respecte ni a la memòria ni dignitat de la víctima, ja que de la lectura dels tres textos se'n desprèn que era una persona correcta i treballadora, sense enemics.

Annex B. Punt 4. Permanència dels documents en línia: En aquest annex, el Codi reconeix que “la permanència indefinida a la xarxa dels documents i materials audiovisuals que es difonen i circulen a través de la web pot generar situacions incòmodes o indesitjables per a les persones afectades, ja sigui com a fonts informatives o com a testimoni”. En aquest cas, sense dubte es genera una situació indesitjable per a la família de la víctima, que, al veure publicat el nom en diverses ocasions, indiquen: “Aquesta realitat fa que el dolor i la sensació de vulnerabilitat, fragilitat i nuesa de cara a la societat, que vivim la meua família i jo mateixa, sigui indescriptible”, i és per això que en demana l'eliminació.

Segons el Codi, la petició d'eliminar algun contingut de la xarxa -en aquest cas, el nom i cognom de la víctima- planteja “la necessitat de conciliar adequadament l'interès públic amb els drets individuals”, tot deixant clar que “la invocació del dret a l'oblit no ha de ser motiu per a la destrucció immediata d'elements que en certa manera formen part d'un “arxiu general” o “memòria viva” que és patrimoni col·lectiu i que eventualment poden ser d'interès per a historiadors o investigadors socials”. En aquest cas, el primer que s'ha de tenir en compte és que, tal com s'ha indicat prèviament, un assassinat es pot considerar una qüestió d'interès públic, ja que és un trencament de l'*status quo* i, per tant, un fet noticiable.

Tot i això, la família argumenta que la víctima no era una persona coneguda, de manera que la difusió del seu nom i cognom no era necessària per entendre la dimensió del succés. En aquest sentit, la família subratlla que el fet noticiable era el què (és a dir, que s'havia

produït un assassinat) i no el qui (ja que la víctima no ostentava cap càrrec públic ni tenia una rellevància social o mediàtica). És per això que la família considera que el nom s'hauria pogut citar amb inicials, ja que el seu ús no impediria una correcta comprensió del cas. A més, també s'ha de tenir en compte que la petició de la família no obeeix a un canvi de criteri, sinó a la necessitat de preservar la intimitat de la víctima i evitar un dolor innecessari als seus afectats.

En conseqüència, el Consell de la Informació de Catalunya adopta el següent

ACORD

Un cop revisat l'expedient del cas, i malgrat que no s'hagi incomplert explícitament cap punt del Codi Deontològic, el CIC recomana al Caso que substitueixi el nom de la víctima per les seves inicials, ja que l'ús de les mateixes no desvirtua el valor informatiu de les tres peces periodístiques.

Tot i això, el CIC també recorda que hi ha molts altres mitjans i xarxes socials on s'ha publicat el nom i cognom de la víctima, de manera que la recomanació s'hauria de fer extensiva a tots ells. En aquest sentit, però, tal i com diu el punt 4 de l'Annex B, s'ha de tenir en compte que *“la mateixa naturalesa de l'espai web com un fons global i permanent de continguts de tots tipus i d'accés universal fa pràcticament inviable l'eliminació discrecional, sistemàtica, instantània i generalitzada dels materials considerats impropis o lesius per a particulars, empreses o institucions”*.

I per que així consti s'estén la present certificació, amb el vistiplau del president, a Barcelona en data 3 de març de 2026. Certifico.

Vistiplau

Josep Carles Rius

President

Josep Rovirosa

Secretari General